

אסע שלפן לי סר אייגענברג, שחנציג חזסין אותי לבוא אליו הבוקר
בשעה 11:00, בערך שערתי לשם מה חיומנה.
הוא אפרו קראתי לך לרגל האסון שרחא אתסול ברכבת - נהרגו חסילים
ואנשים ציוויליים, יהודים וערבים. הענין הוא חפור, אתם עוסדים על
פי תחום. סעבנו געטח בלתי אפשרי, אנחנו צריכים לדאוג לתושבי הארץ,
סיהיה איזה סדר, מסר סיניפאלי בארץ. לא נוכל לעשות זאת בתנאים
הנוכחים, נצטרך להוציא את כל האנשים הציוויליים מהארץ, הארץ תימסר
לצבא, ודבר זה מירושו הרס של העבודה שאתם עשיתם, עבודה שאני מעריך
אותה. אני מצטער על כך, אבל אלה תהיינה התוצאות, וביחוד לתעשייה.
הצבא לא יתח עליו הדאגה לחוסר גלטי. אי אפשר לשפור על הרכבות, כל
סיפס יכול למוצק רכבת, והרכבת צריכה לספס 5,000 טון של נפט, היא לא
תסס את זאת. לא תהיינה רכבות, התעשייה תשוטק. יש רק 6 זפן קצר, האם
אתם יכולים להפסיק את הסירור. אין הרבה זפן.
הוא המשיך: אני יודע שאתם אינכם רוצים בזאת. אתה האיש שונות
בהריות את הסירור, כאטר איס לא עשה כסוך, אך הדברים חולכים ונעדים.
אם זה לא ייפסק, זה הדבר היחיד שנטאר לנו לעשות. אני לא רציתי בזאת,
אבל אי אפשר אחרת.
אסרתי לו מסערתי בערך לשם מה קראתן לי. גם הדברים דאתה אוסר
על ההרס בסבילי הם אינם חדשים, גם בלי דברין חשבתי, ספציר אחר המדיניות
של המסילה ומהצר חסבי הסירור יביאו לידי הרס שלנו ושל הארץ כולה, אין
בכוחנו למנוע זאת. מה שאנחנו יכולים לעשות, געטח בלי קשר עם זה, ואתה
יודע שאנחנו מירסטנו את זאת, מירסטנו הדברים שחלטנו נגד הסירור
החנימי, ונעשה זאת בכוחות עצמיים, אתה יודע טיש כוא. אני עוסק בענין
זה, אבל געטח רק בכוח עצמנו, לא יחד אתכם, לא בשיתוף אתכם. גם דבר
זה איני יודע אם יצליח או לא יצליח אפילו בהסס הסנוטצט, זה לא עסקנו
לשפור על הרכבות. מה שאנחנו יכולים לעשות הוא שהיטובים שלנו לא יחיו
בסיסים למעטי סירור ולא יהיה סירור פנימי בתוך היטוב שלנו. בחלק
היטובים זה אפשרי לעשות, בחלק גדול של היטובים מובטח שדברים כאלה
לא ייעשו, וזה במקום שהציבור שולט על המסום, שהציבור יחילו עסדה
אחת, יש יטובים שזם לא נוכל לעשות זאת, כמו ירושלים או חיפה, ערים

מעורבות, יש מקום שהוא כולו יהודי, כמו תל-אביב, בתל-אביב יש שלטון יהודי, אבל הוא שלטון מוגבל לעניינים מסוימים, ושם לא בוכל לעשות מחני סעמים: א) אין אותו שלטון כמו באיזה הכוח בחתיכות; ב) יש גם חלק יהודים מאוחד למעשים אלה, הוא מסכים להם, הם מאוחדים טכני מסירות הסתמכות לכולנו, מתוך מסירות באים למסיכה, אין שוטלים את הדברים, מועלים לסי חרש, לא לפי השיקול, נעשה בעצמנו בתוך חיות ביה שלנו, אבל גם דבר/חלקו תלוי ביחסכם, נפוצתי עם באי כוח הטקטיות ואמיתי להם שלא יתנו למקומות לחיות בסיסים, ואם יהיה צורך להשתמש בכוח ולהשתמש גם בנשק, ולא אבילה לך סוד שליחודים בארץ זו יש נשק, אבל אם אתם תתחילו לאסור גם אלה וגם אלה - גם המעט הזה שאנחנו יכולים לעשות לא נעשה, מה שאנחנו מוכנים לעשות - אנחנו עושים, כי אנחנו הושבים שזה מדיק לישוב, לא בכל המקומות נצליח, גם ההצלחה המעטה תלויה בכם, אמתצאו גודנו, כמו מחיו סקרים, לא בוכל לעשות, לא בעמיד האנשים שלנו נוד שתי אחים, כי החירויםטים ודאי יתקיימו אותנו ונצטרך לעמוד נוד האט שלהם, ולא נוכל באותו הזמן לעמוד גם נוד אש המסורה.

יותר מזה לא נעשה - אבל, אמרתי, אני יודע שלא אבילה לך טום חדשות, הדבר אינו תלוי בך, אני סוכרם לדבר אתך על שורש הדבר הזה. מה הוא המסיק אותי ואמר: איני רוצה האתה תפריד ביני וביין הממשלה, אני בעד הכדי גיות הזאת, אנחנו איננו יכולים לסבול את הטירור, אמרתי לו: חלילה, איני רוצה להפריד בינך וביין מסילתך, אין לי ענין בזה. אין לי כל שענה נוד הדוסר הסנה יהודי, אין לי כל טענה נוד חייל היורה ביהוהי - הם מפלאים מקודת, אין לי טענה נודך, אתם צריכים למלא מה שמחליטים בלונדון.

הוא אמר: אנחנו כולנו בעד הטיביות הזאת, אי אפשר לסבול בארץ את הטירור.

אמרתי לו: גם אם אנצליח במה שאנחנו רוצים לעשות, את החרם סאתה דברת עלי, איני יודע אם נוכל לפגוע, כי הטיביות הזאתמוכרחה לחביא לידי הלם.

הוא עוד הפעם המסיק אותי ואמר: אני יודע היטב את הטקנתך, את הטקטיותכם בעניינים הטיבניים, אני יודע מה אתם מרגישים, אבל הענין עכשיו "בריון", אסיפת האוסדות המאוחדות תחליט בשאלת ארץ-ישראל, ולעת מזה יש סטאטוס קבו, ובינתיים מה יאהם עושים בארץ - הטירור, לפה; שאמם עושים

באנגליה ובאפריקה, המודעות המתפרסמות בעתונות זו היא שמצוה, מפעשים האלה מקומסים נודכט, אם סרבים יזנאיכט גם באנגליה וגם באפריקה, תקחו לדוגמא את רידס, רידס הסתלק סתטיכט בענין הציוני.

היו שני פעמים שגם אני הסתחתי אותו, הצהרתי על כך, אך זה היה מתוך חסיכות חסיחה.

אמרתי לו: אתה מדבר על הימצוה, יש אולי מודעות המפחדות לזאת לחן עם זה, אבל בדרך כלל אינני מבין אותך, אתה כריזט, באנגליה יש מוחש המקודת, אנחנו מבקשים את הדיניות המסתלק, אנחנו אומרים בדיוק זאת מה שאמר שטלי כאשר הוא לא היה ראוי המיכיליטריים, אנחנו אומרים מה שאמר לירטטיל עכשיו כאשר הוא באומניציטא, זו אינה השמעה.

ענין ארץ-ישראל אינו בדיון (סאב יודישטיע), המסתלק לא התחייבה לקבל החלטת האומות המאוחדות, גם הסטאמוס קבו אינו כחייב, הענין לא הובא בשני טעם, ולמה לנו לדבר על המדיניות הגבוהה, גלח דוגמא שאינה שייכת לסדיניות הגבוהה, מדוע צריכים סמנות המעמילים להיות בקפריטיין, מדוע הם אינם יכולים להיות בארץ, תחזיקו את המעמילים מה, למה דווקא שם?

עוד המעם חזרתי לענין "סאב יודישטיע", והוא אמר: המסתלק לא חודיעה

אף פעם שהיא לא תקבל את החלטת האומות המאוחדות. אמרתי: אינני אומר שהמסתלק חודיעה שהיא לא תקבל את החלטת האומות המאוחדות. הוא אמר: לא, אתה אינך יודע ועני יודע. אמרתי לו: ודאי סאתה יודע יותר ממני, אני יודע מה שהודיעו המזכיר לעניני חוץ והמזכיר לעניני המנהלות בבית המבחרים הבריטי, והם אמרו בבית שהם מביאים ענין איי לאומות המאוחדות על גנת להזייעץ, לא אמרו שיכללו את החלטת האומות המאוחדות, אין לאחר שהענין "סאב יודישטיע", אתם אומרים עתה מה שאמרתם בחעת מ נקודת התרידה האנגלו-אפריקאנית, אתם לא אמרתם שלא תחיימו את החלטותיה, אבל לא קיימתם. סדיניות זו היא בערכנו, היא מביאה לידי זאת.

הוא אמר: אני מבין אתה, אבל עתה אתה יושב כאן, כעבור חצי שעה יושב כאן ערבי, גם הוא מוען נגדנו, הוא מוען: מדוע יש עליה לארץ, מדוע יש התייטבות יהודית בארץ-ישראל, היא צריכה להיות ארץ ערבית עומאית. יש שני צדדים בארץ, יש שתי חסנות, אי אפשר להגיד האין שום יסוד לסענה זו או לסענה האחרת, זהו מה שאמר בוולן: הסנדס אינו בר ביצוע, יש ותחייבויות לחני הצדדים, התחייבויות שתרות, ואנחנו מחכים מה שיאמרו האומות המאוחדות. אמרתי: אני יודע מה האומרים הערבים - הם צודקים בצענותיהם, זה אינו שיכסוך בינינו ובין הערבים. זו אינה ארצכט, זו אינה חלק של אפריקה

הבריטית, זה הוא מקדון שקבלתם בהנאים מסוימים, אתם אינכם יכולים לקיים את זאת - עצבו, אתם יס ליס ללכת אל האומות הסמוכות ולאמר: אנחנו איננו יכולים לקיים את המנדט, או תשנו את תנאיו, או אנחנו נסתלק. זה היה הניגוד. אתם מחזיקים בשלטון שיש לכם על יסוד המנדט - תקיימו את זה, אם זה יותר מדי קשה - תציעו משהו אחרת, או תסתלקו.

הוא עוד הפעם המסיד אותי ואמר שהוא אינו בין היודעים, הוא רוצה להגיד בזאת, שהוא אינו יודע את הנעשה בממשלה הישראלית, אבל - הוא חושף - ההנחה שיש לכם שאנחנו גיטאר בארץ, אין לה יסוד. זה לא הכרחי, אנחנו יודעים מאומרים: גטס, אינדיסטים קולוניאליים, לא נכון, ייתכן מאד שבעצוב את כל העניין הזה, זה לא יהיה כל כך טוב בשבילכם.

אמרתי: איני יודע, אם תעזבו או לא, אני רוצה להגיד, שאני מצטער אם אתם תעזבו, ולא רק מטעמים יהודיים, אבל אני רוצה להגיד לך - איני רוצה להגיד דבר שאינו אסיתי, לא אננוב דעתך בתיקת: אם תהיה חבירה בידינו, שניסאלי בטעב שישנו, להשאר עם המדיניות שישנה, או שאתם תעזבו את הארץ - אני בוחר שתעזבו את הארץ. איני חושב שאתם רוצים לעזוב את א"י, שאתם עומדים לעזוב אותה, אבל אתם נמצאים פה על יסוד המנדט - תקיימוהו, אם לא - תעזבוהו. מדיניות זו טביאה לידי חרס, אתם תהרסו את כל הארץ, אנחנו יותר מדי סעורים בארץ, האימפריה הבריטית אינה תלויה בארץ-ישראל, אך זו לא תהיה תוספת כוח וכבוד לאימפריה הבריטית אם תהרסו את הארץ.

הוא אמר: אך סירור זה מוכרח להיפסק, אי אפשר לחטלים עם דבר זה.

איני מבין מדוע אינכם יכולים בעניין זה לסף פעולה אתנו.

אמרתי לו: לא אגיד שום דבר חדש, אני מוכרח לחזור עוד הפעם על הדברים שאמרתי, אני יודע שזה לא תלוי בך, אם גם יכולתי לשכנע אותך, איני אומר שאוכל לשכנע אותך, אך גם אילו יכולתי לשכנע אותך, את המדיניות אינם עושים וקובעים בחדר זה, אותה קובעים בדאונג'נס סטריט, אני מוכרח להגיד לך, שאנחנו נלחמים ונפילחם בסירור, באשר הוא מוסיף לנו, ואנחנו מתנגדים לו מטעמים מוסריים, נעשה פה שאנחנו יכולים לעשות בכוחנו, עם ממשלה זו לא נשתף פעולה, כל עוד היא מחזיקה במדיניות זו.

הוא אמר: אם אתה אומר שהסירור חורט אתכם, אנחנו גם כן נגד הסירור, חרי בעניין זה אפשר לשתף פעולה.

אמרתי לו: אני, ואני חושב שגם כל חברי יהיו מאושרים אם תהיה ביכולתנו לשתף פעולה עם אנגליה; אם אתה תקרא לי ותאמר, שאתם רוצים ליצור מעטרת

לשיתוף פעולה - אחיה מאוטר, אני יודע שתנועתנו תקבל את זאת, אך רק אם תסתנה המדיניות; במדיניות זו אין אפשרות לשיתוף פעולה גם בענין זה. גם המעט שאנחנו יכולים לעשות לוי בכך איך אתם תתייחסו לזאת, אם אתם תתייחסו אלינו כמו אל טירוריסטים - גם זה ייפסק.

כאשר דברתי על המדיניות אמרתי שיש לנו ידיעה שהיתה החלטה בממשלה להגדיל את סיכסת העליה, אך כאשר קרה ענין בית גולדשמיט ביטלו את זאת. מפורם הוא ניסה להכחיש את זאת, הוא השתוסס סאר על זאת, וזה עורר אצלי סחיות באסירות הידיעה הזאת.

דברתי אתו עוד הפעם על הקורופציה במסמרה, אמרתי: אילו גם לא היה הענין הפוליטי, איך אפשר לשתף פעולה עם ממשלה זו, שאין יודע עם מי הם עובדים. אני סופע מאנשים רציניים ואחראיים - אולי לא יוכלו לחזיק את בפי בית המסמט, אבל הם אומרים שיודעים עובדות שאנשים חשבים במסמרה מתחמים פעולה עם הטיירוריסטים. הוא לא חגיב על זאת, לא חיתה גם כל חבעת פנים שלילית, הוא לא אמר כלום.

הוא עוד התעם אחר שהזמן קצר, אמר שהוא רוצה לפרסם חודעה שאני ראיתי אותו בקשר לסצב, והוא אמר לי, שאם הטיירור לא ייפסק, זה עלול להביא ליד חורבן היטוב, כי יצטרכו למסור את כל הסלטון לצבא. אמרתי: אתה יכול להגיד מה שתגיד, אבל תעמיד אותי במצב קשה, אעמוד בפני לחץ דעת הקהל והעתונאים, אצטרך להגיד מה שאני אמרתילך, אין אני רוצה לאמר דברים אלה ביופני, כי אם הם יגיעו לפירסום הם ישמשו עידוד לטיירוריסטים, אם אפשר תגיד רק שראיתי אותך בקשר לסצב בארץ. הוא אמר: טוב, אני אענין בזאת.